

РЕШЕНИЕ

№ 8311

гр. София, 11.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Ива Лещарова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **11906** по описа за **2024** година докладвано от съдия Виржиния Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационната жалба на Министъра на икономиката и председател на Междуведомствената комисия за експортен контрол и неразпространение на оръжията за масово унищожение, подадена чрез юрк. М. Х., против решение № 4281 от 26.09.2024 г., постановено по НАХД № 2434/2024 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 147-ми състав. С обжалваното решение е отменено № НП-3/06.07.2021 г., издадено от министъра на икономиката и председател на междуведомствената комисия за експортен контрол и неразпространение на оръжията за масово унищожение, което на ЕТ "Валерус – Валери Русинов" за нарушение на чл. 10, ал. 8 от ЗЗХОКТХВТП и на чл. 4, ал. 4 от Наредба № 16-437 от 04.05.2007 г. за условията и реда за извършване на дейности с токсичните химически вещества и техните прекурсори, на основание чл. 26, ал. 1 от ЗЗХОКТХВТП е наложена имуществена санкция в размер на 15000 лева..

В жалбата се твърди, че обстоятелствата, които трябва да съдържа наказателното постановление съгласно чл. 57, ал. 1, т. 3-5 от ЗАНН са подробно описани в него, поради което и изводите на съда за допуснатото съществено процесуално нарушение са неправилни. По същество от съда се иска да отмени обжалваното решение и да

потвърди процесното НП.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. Х., която поддържа касационната жалба.

Ответникът - „ЕТ "Валерус – Валери Русинов", редовно призован, не се явява и не се представлява в съдебно заседание. Няма постъпило становище по делото.

Представителят на С. градска прокуратура моли съда да потвърди обжалваното решение.

Административен съд София - град, XXV касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14 - дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

От фактическа страна районният съд е установил, че с писмо № 26-В-79/05.03.2021 г. от страна на дирекция „Международно контролирана търговия и сигурност" към Министерството на икономиката била изискана справка от ЕТ "Валерус – Валери Русинов" [населено място] за осъществяван внос, износ и трансфер за периода от 2017 г. - 2020 г. на химически вещества от Приложения 1, 2 и 3 на Закона за забрана на химическото оръжие и за контрол на токсичните химически вещества и техните прекурсори (ЗЗХОКТХВТП).

С декларация вх. № 26-В-84/09.03.2021 г. ЕТ "Валерус – Валери Русинов", [населено място] предоставил данни за извършен трансфер от Полша на химически вещества от Приложение 3 на ЗЗХОКТХВТП за периода 2017-2019 г. От предоставената справка било установено, ЕТ „В.-В.нов", [населено място] е извършил 10 (десет) трансфера от Полша за територията на България на химическо вещество Триетаноламин, CAS № 102-71-6, попадащо в Приложение 3 на ЗЗХОКТХВТП, както следва:

1. Триетаноламин, CAS № 102-71-6 с фактура № FUE/000514/2017/W1 от 08.02.2017
2. Триетаноламин, CAS № 102-71-6 с фактура от 07.07.2017
3. Триетаноламин, CAS № 102-71-6 с фактура № FUE/005153/2017/W1 от 20.10.2017г
4. Триетаноламин, CAS № 102-71-6 с фактура FUE/001088/2018/W1 от 22.02.2018 г.
5. Триетаноламин, CAS № 102-71-6 с фактура FUE/004505/2019/W1 от 12.07.2019 г.
6. Триетаноламин, CAS № 102-71-6 с фактура FUE/007598/2019/W1 от 26.11.2019 г.
7. Триетаноламин, CAS № 102-71-6 с фактура FUE/000773/2020/W1 от 03.02.2020 г.
8. Триетаноламин, CAS № 102-71-6 с фактура FUE/005296/2020/W1 от 07.08.2020 г.
9. Триетаноламин, CAS № 102-71-6 с фактура FUE/00645 8/2020/W1 от 28.09.2020 г.
10. Триетаноламин, CAS № 102-71-6 с фактура № FUE/007361/2020/W1 от 02.11.2020 г.

При тази обстоятелства, свидетелката М. С. - държавен експерт в отдел "Международно контролирана търговия" в Министерството на икономиката приела, че ЕТ "Валерус – Валери Русинов", [населено място] е нарушил разпоредбите на чл. 10, ал. 8 от ЗЗХОКТХВТП и чл. 4, ал. 4 на Наредба № 16-437, като е извършил трансфер от Полша за територията на България на химическо вещество

Триетаноламин, CAS № 102-71-6, попадащо в Приложение 3 на ЗЗХОКТХВТП, като не е спазил изискването за предоставяне на документи в Междуведомствената комисия, съгласно чл. 10, ал. 8 от ЗЗХОКТХВТП, налагащ императивно изискването при трансфер от и за територията на Република България за и от държава от Общността на химически вещества от приложения № 2 и 3 българското физическо или юридическо лице в 7-дневен срок преди извършването на трансфера да представи в Междуведомствената комисия документи при условия и по ред, определени с наредба на министъра на икономиката, преди всеки трансфер. Констатирайки административното нарушение, свидетелката съставила акт за установяване на административно нарушение АУАН № 002/ 20.04.2021 г за посочените 10 трансфера, установени с една и съща декларация вх. № 26-В-84/09.03.2021 г Нарушението било субсумирано под правната норма чл. 10, ал. 8 от ЗЗХОКТХВТП и чл. 4, ал. 4 на Наредба № 16-437/04.05.2007 г.

Административнонаказващият орган констатирал, че за някои от нарушенията давността по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН е изтекла, поради което административнонаказателната отговорност на нарушителя следва да бъде ангажирана по отношение на останалите административни нарушения, а именно -трансферите на Триетаноламин, CAS № 102-71-6 с фактура № FUE/005296/2020/W1 от 07.08.2020 г., фактура № FUE/006458/2020/W1 от 28.09.2020 г. и фактура № FUE/007361/2020/W1 от 02.11.2020 г. Приел, че с бездействието си ЕТ "Валерус – Валери Русинов", реализирал административно нарушение по чл. 10, ал. 8 от ЗЗХОКТХВТП и чл. 4, ал. 4 на Наредба № 16-437/04.05.2007 г., поради което издал наказателно постановление с което наложил на жалбоподателя имуществена санкция в размер на 15 000 лв., на основание чл.10,ал.8 и чл. 26, ал. 1 и чл. 30, ал. 2 ЗЗХОКТХВТП.

За да постанови решението си, районният съд е посочил, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които сами по себе си са самостоятелно основание за отмяна на обжалваното наказателно постановление, тъй като водят до накърняване правото на защита на привлеченото към отговорност лице. Съдът е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на наказателното постановление са допуснати нарушения на разпоредбите на чл. 42, ал.1, т. 1 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, доколкото в нито един от двата акта не е посочено кога, на коя дата и колко трансфера е извършило дружеството, което не дава възможност да се определи кога именно е възникнало и задължението за представяне на изискуемите документи. Липсва задължителен реквизит в наказателното постановление, а именно: не е посочена датата на извършване на нарушението, а това е датата, на която е извършен инкриминирания трансфер. Отделно от това, районният съд е приел и че е нарушена разпоредбата на чл. 18 от ЗАНН.

Решението на районния съд е валидно, допустимо и правилно.

Изцяло се споделя извода на районния съд, че в хода на административнонаказателната процедура са допуснати съществени процесуални нарушения, обосноваващи отмяната на наказателното постановление.

Съгласно чл. 10, ал. 8 от ЗЗХОКТХВТП, при трансфер от и за територията на Република България за и от държава от Общността на химически вещества от приложения № 2 и 3 българското физическо или юридическо лице е длъжно в 7-дневен срок преди извършването на трансфера да представи в Междуведомствената

комисия документи при условия и по ред, определени с наредба на министъра на икономиката. Така разписаното в разпоредбата означава, че изискването към лицето се отнася за всеки един предстоящ трансфер, т. е. за всяко едно предстоящо пренасяне на съответното вещество от или на територията на държавата, като изпълнението на самото задължение е обвързано с конкретен срок от 7 дни преди извършване на трансфера. Следователно, за да има яснота относно момента, към който е възникнало задължението за уведомяване и представяне на изброените в закона документи, респ. за да се прецени дали е налице административно нарушение, поради неизпълнение на това задължение в посочения срок, следва да са ясни и датите на осъществените трансфери.

В случая нито в АУАН, нито в наказателното постановление е посочено кога, на кои дати/дата са извършени твърдените трансфери, съответно към кой точно момент е възникнало задължение за наказаното дружество да представи изискуемите документи. Последното е от съществено значение и за изясняване на датата на нарушението по чл. 26, ал. 1 вр. чл. 10, ал. 8 от ЗЗХОКТХВТП. Касае се за нарушение, изразяващо се в бездействие, но това бездействие е съставомерно, респ. наказуемо, ако задължението да се представят изискуемите документи не е изпълнено в 7-дневен срок преди осъществяване на трансфера. Обвързването на задължението по чл. 10, ал. 8 от ЗЗХОКТХВТП, съотв. по чл. 4, ал. 4 от Наредба № 16-437/04.05.2007 г. с определен срок сочи, че нарушението по чл. 26, ал. 1 вр. чл. 10, ал. 8 от ЗЗХОКТХВТП може да бъде осъществено на конкретна дата, а не в определен период, а такава дата в акта и в наказателното постановление не е посочена, като последното изрично се признава от касатора.

Конкретното посочване на датата на нарушението е абсолютно необходим реквизит на АУАН и наказателното постановление, тъй като чрез него се описва и индивидуализира нарушението и се очертава предмета на доказване. Датата на извършване на нарушението е елемент от обективната му страна и има съществено значение, както с оглед възможността на лицето, посочено като нарушител, да организира защитата си, така и с оглед осъществяването от съда на контрол за спазване на сроковете по чл. 34 от ЗАНН.

Настоящата инстанция изцяло споделя извода на районния съд, че допуснатите в случая нарушения при провеждане на административнонаказателната процедура са съществени, тъй като ограничават правото на наказаното лице да осъществи адекватно правото си на защита.

Споделя се изводът на въззивна инстанция за допуснатото нарушение на разпоредбата на чл. 18 от ЗАНН. Административният процес е строго формален и изискванията на закона следва да бъдат изпълнявани точно. Чл. 18 от ЗАНН повелява, че за едно административно нарушение се налага едно наказание, при няколко нарушения се налага и изтърпява наказание за всяко едно от тях поотделно. Неизпълнението на това изискване на закона съставлява съществено процесуално нарушение, обуславящо отмяната на наказателното постановление, както правилно е приел районният съд.

Доколкото направените от Софийски районен съд изводи съответстват на фактическата обстановка и не са налице основанията на чл. 63в от ЗАНН във връзка с чл. 348 от Наказателно-процесуалния кодекс, то съдът констатира, че касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а постановеното съдебно решение – оставено в сила като правилно.

При този изход на спора разноски се следват на ответника по касацията, но същият не

е претендирал тяхното присъждане, поради което и съдът не дължи произнасяне в този смисъл.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ от АПК и чл. 222, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XXV-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4281 от 26.09.2024 г., постановено по НАХД № 2434/2024 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 147-ми състав.

Решението е окончателно.